

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 290/20	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim z dnia 29 stycznia 2020 roku w sprawie II K 329/19			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
<p>1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
Lp.	Zarzut		
3.1.	zarzut obraży przepisów prawa materialnego tj. art. 91 & 1 i 2 k.k. przez jego niesłuszne niezastosowanie w podstawie wymiaru kary orzeczonej wobec oskarżonego P. G., w sytuacji gdy dopuścił się on czterech ciągów przestępstw obejmujących odpowiednio czyny opisane w akcie	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

	<p>oskarżenia w punktach I - VIII, IX - XXVIII, XXIX - XXXI, XXXII - XXXIII oraz przestępstwa opisanego w punkcie XXXIV aktu oskarżenia, co obligowało sąd do wymierzenia za każdy z tych ciągów jednej kary, a następnie orzeczenia za zbiegające się ciągi przestępstw oraz przestępstwo opisane w punkcie XXXIV aktu oskarżenia kary łącznej z zastosowaniem art. 91 & 2 k.k.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Zgodzić należy się ze skarżącym, że w zakresie rozstrzygnięcia o karze sąd rejonowy dopuścił się obrazy przepisów prawa materialnego tj. art. 91 & 1 i 2 k.k. poprzez jego niezastosowanie w podstawie wymiaru kary orzeczonej wobec P. G. w sytuacji gdy dopuścił się on czterech ciągów przestępstw obejmujących odpowiednio czyny</p>			

opisane w akcie
oskarżenia w
punktach I - VIII,
IX - XXVIII,
XXIX - XXXI,
XXXII - XXXIII
oraz przestępstwa
opisanego w punkcie
XXXIV aktu
oskarżenia
albowiem w
odniesieniu do
czynów tworzących
poszczególne ciągi
oskarżony działał w
krótkich odstępach
czasu, z
wykorzystaniem
takiej samej
sposobności, zanim
zapadł pierwszy
wyrok, chociażby
nieprawomocny co
do któregokolwiek
z tych przestępstw,
co obligowało sąd
do wymierzenia za
każdy z tych ciągów
jednej kary, a
następnie orzeczenia
za zbiegające się
ciągi przestępstw
oraz przestępstwo
opisane w punkcie
XXXIV aktu
oskarżenia kary
łącznej z
zastosowaniem art.
91 & 2 k.k.
Ciąg przestępstw
to instytucja prawa
karnego
materialnego, co
oznacza, że jej
stosowanie jest
obowiązkiem sądu
(por. uchwała
Sądu Najwyższego
z dnia 19 sierpnia
1999 roku, I KZP

24/99, OSP 2000 z.2
poz.25).

Dlatego sąd
odwoławczy zmienił
zaskarżony wyrok
zgodnie z
postulatem
prokuratora,
przyjmując iż
oskarżony dopuścił
się czterech ciągów
przestępstw
obejmujących
odpowiednio czyny
opisane w akcie
oskarżenia w
punktach I - VIII,
IX - XXVIII,
XXIX - XXXI,
XXXII - XXXIII
oraz przestępstwa
opisanego w punkcie
XXXIV aktu
oskarżenia.

Ukształtowanie
konstrukcji ciągu
przestępstw jako
szczególnej odmiany
realnego zbiegu
przestępstw
jednoznacznie
przesądza, że
instytucja ta nie
określa w żadnym
zakresie podstawy
kwalifikacji prawnej
(podstawy
skazania) i
z tego powodu
powoływanie art. 91
& 1 k.k. przy
podstawie skazania
nie jest zasadne.
Jednocześnie w
razie przyjęcia ciągu
przestępstw sprawy
przypisywana jest
wielość przestępstw,
zaś jedyną

konsekwencją przyjęcia ciągu przestępstw jest modyfikacja wymiaru kary, która nie przebiega dwuetapowo lecz prowadzi do wymierzenia za wszystkie przypisane sprawcy przestępstwa popełnione w warunkach określonych w art. 91 & 1 k.k. jednej kary w podwyższonych na podstawie tego przepisu granicach. Obowiązujące od 1 lipca 2015 roku brzmienie art. 91 & 1 k.k. wskazuje, że przesądzającym dla przyjęcia ciągu jest tożsamość przepisu stanowiącego podstawę wymiaru kary dla każdego ze zbiegających się przestępstw - w skład takiego ciągu mogą wchodzić więc przestępstwa popełnione w różnych formach stadialnych. Nie jest wykluczone przyjęcie ciągu przestępstw w sytuacji gdy jedno przestępstwo popełnione zostało jednym zachowaniem, inne zaś w warunkach czynu ciągłego z art. 12 k.k. Nie stanowi również przeszkody dla przyjęcia ciągu

<p>okoliczność, że część czynów została popełniona w warunkach recydywy.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez przyjęcie, że oskarżony dopuścił się czterech ciągów przestępstw obejmujących odpowiednio czyny opisane w akcie oskarżenia w punktach I - VIII, IX - XXVIII, XXIX - XXXI, XXXII - XXXIII oraz przestępstwa opisanego w punkcie XXXIV aktu oskarżenia, a następnie orzeczenie:</p> <ul style="list-style-type: none"> - za ciąg obejmujący czyny opisane w akcie oskarżenia w punktach I - VIII kary 10 miesięcy pozbawienia wolności, - za ciąg obejmujący czyny opisane w akcie oskarżenia w punktach IX - XXVIII kary 2 lat pozbawienia wolności, - za ciąg obejmujący czyny opisane w akcie oskarżenia w 	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

<p>punktach XXIX - XXXI kary 8 miesięcy pozbawienia wolności,</p> <p>- za ciąg obejmujący czyny opisane w akcie oskarżenia w punktach XXXII - XXXIII kary 8 miesięcy pozbawienia wolności,</p> <p>- za czyn opisany w punkcie XXXIV aktu oskarżenia kary 7 miesięcy pozbawienia wolności,</p> <p>- wymierzenie kary łącznej 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz wydanie rozstrzygnięcia w przedmiocie dowodów rzeczowych a w pozostałym zakresie o utrzymanie zaskarżonego wyroku w mocy.</p>		
<p>Zwiąże o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>wniosek częściowo zasadny z przyczyn podanych w pkt. 3.1. i 3.2.</p>		

3.2.	zarzut rażącej niewspółmierności kar jednostkowych ograniczenia wolności oraz kary łącznej ograniczenia wolności wynikający z nienależytego uwzględnienia przez sąd pierwszej instancji okoliczności obciążających oskarżonego, które przemawiają za koniecznością orzeczenia kary bezwzględnej pozbawienia wolności	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
<p>Dokonany przez sąd pierwszej instancji wybór rodzaju reakcji karnej na popełnione przez oskarżonego P. G. czyny jest, jak słusznie wywiódł prokurator, nietrafny.</p> <p>Wymierzone kary ograniczenia wolności - zarówno te jednostkowe jak i łączna - muszą być uznane za rażąco łagodne.</p> <p>Rażąca niewspółmierność reakcji karnej</p>			

występuje w tych przypadkach gdy na podstawie ujawnionych w sprawie okoliczności, które powinny mieć wpływ na wymiar kary można przyjąć, iż zachodzi tak wyraźna różnica (dysproporcja) pomiędzy karą orzeczoną przez sąd pierwszej instancji, a karą jaką należałoby sprawcy wymierzyć w następstwie prawidłowego zastosowania dyrektyw sądowego wymiaru kary przewidzianych w art.53 k.k., że nie można jej zaakceptować. Należy z całą mocą podkreślić, iż w realiach przedmiotowej sprawy mamy do czynienia z takowym przypadkiem.

Apelant w swych wywodach skoncentrował się na wyeksponowaniu okoliczności, które winny na etapie wymiaru kary przemawiać na niekorzyść oskarżonego, a uwzględnione zostały w sposób niewystarczający. Zwraca szczególną uwagę na wielość zachowań

przestępnych
podlegających
osądowi w
przedmiotowym
procesie, których
jest aż 34, w tym
28 realizowanych w
warunkach powrotu
do przestępstwa
określonych w art.
64 & 1 k.k. na
wielokrotną
uprzednią karalność
oskarżonego, która
sięgnęła liczby 8,
przy czym aż w
siedmiu
przypadkach za
przestępstwa
tożsame rodzajowo
(których łącznie
było trzynaście),
na znaczną wartość
szkody wyrządzonej
w wyniku
popelnionych
przestępstw w
łącnej wysokości
ponad 40 000
złotych, na działanie
w sposób
przemyślany z chęci
łatwego zysku.

Okoliczności te
wskazują, że
oskarżony -
jakkolwiek
deklarował żal i
skruchę z powodu
popelnionych
czynów - ma
problem ze
rozumieniem
naganności swego
postępowania i jest
osobą w wysokim
stopniu
zdemoralizowaną, a
motywacja z jaką

działał zasługuje na szczególnie potępienie i świadczy o braku poszanowania podstawowych norm społecznych. Dlatego rację ma skarżący, że oskarżony nie wyciągnął żadnych wniosków z dotychczasowego swojego postępowania. Orzekane wcześniej kary i toczące się procesy nie wywołały w nim pożądaney społecznie refleksji, której efektem pozostawałoby powstrzymanie się od popełniania kolejnych przestępstw. Pomimo uprzednich skazań, ponownie wszedł w konflikt z prawem okazując rażące lekceważący stosunek do obowiązującego porządku prawnego i orzeczeń sadu. Skoro stosowane uprzednio wobec niego sankcje wolnościowe za tożsamą postawę względem dóbr chronionych prawem nie były w stanie wdrożyć go do przestrzegania prawa, trudno obecnie racjonalnie tylko w oparciu o jego zachowanie po

popelnieniu
przestepstw
(przyznanie sie do
winy i wyrazenie
skruchy) i jego
poziom
intelektualny
(uposludzenie
umyslowne lekkie)
przyjac, ze kolejna
kara wolnoscowa
(orzeczona przez
sad rejonowy kara
ograniczenia
wolnosci) bylyby w
stanie spelnic cele
zapobiegawcze oraz
wychowawcze wobec
niego i powstrzymac
go od popelnienia
przestepstw w
przyszlosci.

Dotychczasowa
postawa
oskarzonego
przekonuje o
koniecznosci
wymierzenia
najsurowszej z kar
zasadniczych - kary
pozbawienia
wolnosci. Slusnie
wywiold skarzaczy, iz
wbrew stanowisku
sadu pierwszej
instancji,
postepowania
oskarzonego nie
usprawiedliwia
okolicznosc, ze jest
osoba funkcjonujaca
intelektualnie na
poziomie
uposludzenia
umyslownego
lekkiego. Mial on
przeciez - jak
wynika z opinii
bieglych lekarzy

psychiatrów - w czasie dokonywania zarzucanych mu czynów zachowaną zdolność rozpoznania ich znaczenia i pokierowania swoim postępowaniem. Zatem jego poczytalność nie była ograniczona, co oznacza że doskonale zdawał sobie sprawę z tego co robił. Należy przy tym mieć na uwadze, że sposób przestępnego działania ww. nie sprowadzał się do prostych czynności, nie wiążących się z większym zaangażowaniem intelektualnym, lecz wręcz przeciwnie wymagał istotnego wkładu intelektualnego, co dodatkowo przeczy tezie - jak słusznie zauważył prokurator - jakoby jego ograniczone predyspozycje intelektualne stanowiły okoliczność umniejszającą stopień winy.

Wszystkie rozważone okoliczności przekonują, że tylko kara pozbawienia wolności poprzez jej realną dolegliwość ma daleko większe

szanse wywołać u oskarżonego, jeśli nie szacunek, to przynajmniej respekt dla porządku prawnego, a przez to skłonić go w przyszłości do zaniechania popełniania kolejnych przestępstw.

W ocenie sądu odwoławczego karą adekwatną do stopnia szkodliwości społecznej czynów i stopnia zawinienia będzie kara:

- za ciąg obejmujący czyny opisane w akcie oskarżenia w punktach I - VIII - 10 miesięcy pozbawienia wolności,

- za ciąg obejmujący czyny opisane w akcie oskarżenia w punktach IX - XXVIII - 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

- za ciąg obejmujący czyny opisane w akcie oskarżenia w punktach XXIX - XXXI - 8 miesięcy pozbawienia wolności,

- za ciąg obejmujący czyny opisane w akcie oskarżenia w punktach XXXII - XXXIII - 8 miesięcy

pozbawienia
wolności,

- za czyn opisany
w punkcie XXXIV
aktu oskarżenia

- 7 miesięcy
pozbawienia
wolności,

- łączna 2 lat
pozbawienia
wolności.

Tak ukształtowany
wymiar kar
pozbawienia
wolności za
poszczególne cztery
ciągi przestępstw
i przestępstwo z
punktu XXXIV aktu
oskarżenia oraz kary
łącznej pozbawienia
wolności uwzględnia
wszystkie
okoliczności
związane z
popelnieniem
czynów, jak również
okoliczności
związane z osobą
oskarżonego, a tym
samym w
wystarczającym
stopniu spełni swe
cele w zakresie
prewencji
indywidualnej i w
zakresie
kształtowania
świadomości
prawnej
społeczeństwa.
Będzie przy tym
stanowił wymierną i
odczuwalną
dolegliwość,
wpływającą na
zmianę jego postawy

i skłaniającą go do przestrzegania w przyszłości społecznie akceptowanych norm zachowania.

Nie sposób natomiast zgodzić się z postulatem skarżącego o wymierzenie za ciąg obejmujący czyny opisane w akcie oskarżenia w punktach IX - XXVIII - kary 2 lat pozbawienia wolności i kary łącznej 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Kary w proponowanej wysokości byłyby zbyt wygórowane i rażąco surowe.

Wniosek apelacji o orzeczenie w przedmiocie dowodów rzeczowych sąd odwoławczy pozostawił do rozpoznania sądowi rejonowemu w trybie art. 420 k.p.k..

Wniosek

wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez przyjęcie, że oskarżony dopuścił się czterech ciągów przestępstw obejmujących

zasadny

częściowo zasadny

niezasadny

odpowiednio czyny opisane w akcie oskarżenia w punktach I - VIII, IX - XXVIII, XXIX - XXXI, XXXII - XXXIII oraz przestępstwa opisanego w punkcie XXXIV aktu oskarżenia a następnie orzeczenie:

- za ciąg obejmujący czyny opisane w akcie oskarżenia w punktach I - VIII kary 10 miesięcy pozbawienia wolności,

- za ciąg obejmujący czyny opisane w akcie oskarżenia w punktach IX - XXVIII kary 2 lat pozbawienia wolności,

- za ciąg obejmujący czyny opisane w akcie oskarżenia w punktach XXIX - XXXI kary 8 miesięcy pozbawienia wolności,

- za ciąg obejmujący czyny opisane w akcie oskarżenia w punktach XXXII - XXXIII kary 8 miesięcy pozbawienia wolności,

- za czyn opisany w punkcie XXXIV aktu oskarżenia

<p>kary 7 miesięcy pozbawienia wolności,</p> <p>- wymierzenie kary łącznej 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz wydanie rozstrzygnięcia w przedmiocie dowodów rzeczowych a w pozostałym zakresie o utrzymanie zaskarżonego wyroku w mocy.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>wniosek częściowo zasadny z przyczyn podanych w pkt. 3.1. i 3.2.</p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		
<p>4.1.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>		
<p>5. ROZSTRZYGNĘCIE</p>		

SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zmiana wyroku w zakresie omówionym powyżej.	
Zwięźle o powodach zmiany	
Przyczyny zmiany wyroku wskazane w powyższych rozważaniach.	
1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa	

prawna uchylenia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			

1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia wyroku z	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia wyroku z	Przytoczyć okoliczności	
	<p>Zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy z urzędu koszty nieopłaconej pomocy prawnej wg stawek określonych w & 2 pkt. 1 w zw. z & 4 ust. 1 i 3 w zw. z & 17 ust. 2 pkt. 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu z dnia 3 października 2016 roku (Dz. U. z 2016 roku poz. 1714).</p> <p>Na podstawie art. 624 & 1 k.p.k. i art 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych</p>	

	(tekst jednolity Dz. U. Nr 49, poz. 223 z 1983 roku) zwolniono oskarżonego od opłaty za obie instancje i wydatków poniesionych w postępowaniu odwoławczym, z uwagi na orzeczoną bezwzględną karę pozbawienia wolności.
7. PODPIS	

1.11. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	prokurator		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	rozstrzygnięcie co do kary		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego	

	zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana